

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 258. An Reo semper debeat permitti advocatus seu defensor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

bonâ fide accepit, intelligitque ante tempus præ-
 scriptionis finitum, fuisse sententiam injustam, te-
 netur eam, non tamen expensas, restituere: Sic
 verò possedit rem bonâ fide, tempore ad præscri-
 bendum necessario, non tenetur restituere; quia
 legitimè præscripsit. *Salon. Sayr. Trull. l. c.*

Quares. IV. Quid liceat Iudici circa munera.

Resp. I. Etsi à partibus munera liberalia accipi-
 ens aliquando peccet, vel ob scandalum, vel ob
 periculum pervertendi justitiam; acceptorum ta-
 men dominium comparat, spectato jure naturæ.

Resp. II. Etsi lex positiva munerum acceptio-
 nem prohibeat, accipiens tamen non tenetur ad
 restitutionem ante sententiam iudicis, nisi lex ex-
 primat, quòd non illicita tantùm, sed etiam inva-
 lida sit acceptio, *v. Bon. p. 8. Lay. tr. 4. cap. 4. n.*
9. & 10.

Resp. III. Si Iudex injustè extorqueat munera,
 nolens facere quod justum est & debet, nisi ea den-
 tur, tenetur restituere: uti etiam, si quid datum
 sit ad redimendam vexam, *v. g.* ne injustè faveat
 parti adversæ, ne causam nimis differat: Quan-
 quam hoc casu interdum præsumi possit datorem
 remittere obligationem restituendi. *Lay. l. c. ex*
Gab. & Rebel. & c.

A D D E N D A.

Q. 258. *An reo semper debeat permitti Advo- 1470*
catus sive defensor. R.

§. I. Quando liquidum est de crimine excepto,
 rejicitur defensio & negatur Advocatus, *Cap. fin. de*
hereticis in 6., l. quisquis. §. denique, Cod. ad le-
gem Juliam, l. per omnes, Cod. de defens civita-
tum: quando tamen non constat clarè de tali crimi-
ne,

ne, admittenda est defensio & concedendus Advocatus, tum enim tantum talia crimina sunt exempta, quando de eis constat, alioqui si clarè probatum non sit, jus naturale postulat permitti defensionem, si in minoribus criminibus, multò magis in majoribus, uti latè probat *Spe d. 1.*, & habetur *L. Vnius, §. 9. ff. de quæstion. Defensionem quocumque tempore postulante Reo negari non oportet, adeo ut propterea & differantur & proferantur custodia.*

3471

§. II. Tenetur Judex aut Princeps providere, ut Reo concedatur Advocatus intelligens, probus, prudens qui credatur seriò & non tantum in speciem acturus causam accusati; suntque iniquissimi, qui studiosè tales procurant Advocatos, quos prævident fore negligentes aut minùs sollicitos pro Reis, quia sic indirectè occidunt, præcludendo arma justæ defensionis.

3472

§. III. Aditus ad carcerem non est iis præcludendus, quorum operâ Rei uti cupiunt ad sui defensionem, uti statuitur in *Constit. Carolina cap. 88.*, & Ratio est, quia Reus habet jus ad defensionem suâ, ergo etiam ad media ordinaria defensionis, inter quæ est consulere viros doctos, quos credit posse suggerere consilium vel præstare auxilium; unde *Spe d. 18. Coroll. 9.* ait, *semper judicavi iniquissimos esse, qui id cavent, ne doctior quispiam, quem Rei expectunt, ad eos accedat, timentes, ne iis argumenta suggerat ad removendum crimen, cum sanè, si quis innocens ostendi possit, id magnopere optandum esset: Addit, nuper quidam Sacerdos, cum Iudicibus tacitè & secretò ex protocollo demonstrasset iniquè contra quosdam processum esse, non aliter mormitioni dedere locum, quam quòd illas capite plexuerunt, hunc autem, ne ad ullas deinde custodias admitteretur, sanciverunt.*

Q. 259.